

УДК 811.161.2+112.2

НІМЕЦЬКІ ЗАПОЗИЧЕННЯ У СКЛАДІ ЛЬВІВСЬКОЇ ГВАРИ**Подвойська О. В.**

У статті аналізуються запозичення з німецької мови у складі міської говірки української мови – львівської гвари. Проводиться тематична класифікація німецьких запозичень, зокрема було виявлено, що вони найменують поняття, предмети, процеси та властивості майже усіх сфер людського побуту. Крім того вивчаються особливості зовнішньої та внутрішньої адаптації аналізованих запозичень до норм та узусу української мови. Було виокремлено неадаптовані запозичення, слова німецького походження з фонетичними змінами, запозичення, пристосовані до морфологічних та граматичних норм, запозичення з внутрішньою адаптацією, тобто з семантичними змінами.

Ключові слова: львівська гвара, запозичення, тематична класифікація, зовнішня та внутрішня адаптація запозичень.

В статье анализируются заимствования из немецкого языка в составе городской говорки украинского языка – львовской гвары. Проводится тематическая классификация немецких заимствований, а именно было выявлено, что они наименуют понятия, предметы, процессы и свойства почти всех сфер человеческого быта. Кроме этого изучаются особенности внешней и внутренней адаптации анализируемых заимствований к нормам и узусу украинского языка. Было выделено неадаптированные заимствования, слова немецкого происхождения с фонетическими изменениями, заимствования, приспособленные к морфологическим и грамматическим нормам, заимствования с внутренней адаптацией, т.е. с семантическими изменениями.

Ключевые слова: львовская гвара, заимствование, тематическая классификация, внешняя и внутренняя адаптация заимствований.

German borrowings in a city parlance of the Ukrainian language - Lviv's Gvara – are studied in the article. Thematic classification of the German borrowings is hold. We stated that they nominate a lot of concepts, things, processes and properties in almost all spheres of people's life. Moreover, we analyzed the peculiarities of external and internal adaptation of analyzed borrowings to norms and usage of the Ukrainian language. The unadapted borrowings, words of German etymology with phonetic changes, borrowings adapted to the morphological and grammatical norms, borrowings with internal adaption, that is semantic change, have been also distinguished in this article.

Key words: Lviv's Gvara, borrowing, thematic classification, external and internal adaptation of borrowings

З часів отримання Україною статусу незалежної держави, вона одержала можливість розвитку і вдосконалення національної мови. Адже з часів Радянського Союзу українська мова якщо і розвивалась, то її розвиток детермінувався розвитком російської мови, що, у свою чергу, виражалося у русифікації української мови. Велика кількість слів у ті часи запозичалась з російської мови в українську. Однак з часів незалежності постала проблема впорядкування та розвитку української мови і насамперед у галузі термінології. Це спричинило появу україномовних словників, як термінологічних, так і загальномовних, де русизми замінювалися лексемами, які вживалися у минулому столітті, або суто українськими словами та коренями. Прикладів тому безліч, так, запозичення з російської мови *вертоліт* має сьогодні аналог *гвинтокрил*, або запозичений з англійської мови – *гелікоптер*, журнал сьогодні широко замінюється *часописом*, *автобіографія* – *життєписом* тощо.

З огляду на вище зазначене, той факт, що в сучасну українську мову сьогодні потрапляє велика кількість мовних елементів з її діалектів і зокрема

львівської гвари, не видається дивним. Проте, чи потрібно вважати такі елементи вже загальнономовними, залишається на сьогодні спірним питанням. Деякі науковці стверджують, що діалект не можна розглядати як мовну норму, і лише деякі діалектні елементи дуже зрідка стають нормою. Проте інші науковці дотримуються екстраполярної думки, і вважають, що саме у Західній частині України ще збереглася істинна, справжня українська мова, яка існувала раніше, ще до часів її русифікації. Існує також думка, що все треба залишити так, як воно є, тому що мова є динамічним явищем, яке постійно розвивається залежно від розвитку самого суспільства. На нашу думку, до речі, а не *на нашу точку зору*, треба обрати золоту середину та дотримуватися не лише етнографічного, чи консервативного, чи інтернаціонального підходу до впорядкування та розвитку української мови, а скоріше поміркованого, який передбачає упорядкування української мови з урахуванням історичних, національних, інтернаціональних та політичних чинників і вироблення її оптимального варіанту. Такий підхід не заперечує запозичення мовних елементів з власних діалектів, якщо це зумовлено мовними потребами суспільства, наприклад, необхідністю наявності вмотивованості у мовного знака, що підсилює процес його розуміння.

Львівська гвара (також львівський говір; пол. *gwara lwowska*) – міська говірка, урбаністичний лінгвофеномен, що сформувалася у Львові в результаті змішання південно-західних говорів української мови та польської мови, зі значними домішками німецької та єврейської лексики за часів австрійського та польського панування [3]. Як видно з визначення, у складі львівської гвари присутні запозичення з багатьох мов, що спричинено перш за все різноманітними контактами різних народів внаслідок політичних, економічних, культурних передумов. Проаналізувавши склад львівської гвари, яку сьогодні більшість українців розглядає як джерело суто українських слів, нами було виявлено велику кількість запозичень з німецької мови, що, в принципі, є зрозумілим з огляду на історичні чинники, оскільки цей діалект виник за часів Австро-Угорщини. Проте найбільшій популярності гвара зазнає в першій половині 20 століття, за часів приналежності Львова до Польської республіки. Після Другої світової війни, коли більшість населення міста була винищена, депортована чи переселена, гвара поступово виходила з вжитку у Львові, де вона сьогодні зустрічається лише фрагментарно, витісняючись літературною українською мовою [5]. У 2000-х роках стали помітними заходи зі збереження та відродження гвари у Львові. Так, у 2002 році вийшла збірка “Тільки ві Львові” Віктора Морозова та “Батяр-бенду “Галичина”, до якого ввійшли переспівані пісні львівських батярів, виконані говіркою.

У № 34 за 2004 рік часопис “І” опублікував словник львівської говірки. Це був перший словник львівської гвари з перекладом на українську мову [1].

У 2009 році колективом авторок була видана книжка “Лексикон львівський: поважно і на жарт”, в якій опубліковані дослідження не тільки львівської гвари, а й повсякденної мови львів'ян 20 століття. Також подано словник. Книжка стала володарем гран-прі “Найкраща книга 16 Форуму видавців” [3].

Отже, такий мовний феномен як львівська гвара заслуговує уваги мовознавців як одне з джерел поповнення загальноновживаної української мови і в тому числі як посередника для запозичень з німецької мови.

Запозичення як процес використання нових мовних ресурсів належить до фундаментальних механізмів розвитку мови, до мовних універсалій і є одним з давніх шляхів збагачення кожної мови. Основною передумовою процесу запозичення та одним з найважливіших зовнішніх чинників мовної еволюції є мовні контакти між народами, основою яких, у свою чергу, є процеси суспільного розвитку. Таким чином, мовні контакти, як правило, передбачають наявність інших видів контактів – культурних, економічних, політичних, етнічних тощо [4, с. 285]. Процес запозичення, як зазначає Т. Й. Лещук, суттєво впливає на особливості мовного інтелекту кожної мови, на інтелект мовця зокрема, коли запозичення використовуються для фахових науково-технічних позначень [2, с. 9].

Запозичення ставало предметом дослідження багатьох лінгвістів, серед яких можна назвати Л. Блумфільда, Д. Будагова, М. М. Маковського, О. А. Корнілова, Л. П. Крисіна та інших. Але існування та інтенсивне поширення німецьких запозичень у складі української мови через посередництво її діалекту –

львівської гвари не ставали ще об'єктом дослідження. Таким чином, об'єктом нашого дослідження стає львівська гвара, а предметом постають німецькі запозичення у її складі. Головною метою пропонованої розвідки виступає виявлення особливостей адаптації німецьких запозичень у складі львівської гвари до норм української мови, а також їхня тематична класифікація.

Семантичний аналіз лексикографічних джерел з львівської гвари уможливує виокремлення наступних тематичних полів серед німецьких запозичень у складі львівської гвари:

1. Позначення дій та процесів, що:

а) широко використовуються у побуті, наприклад: *шпіляти* – *грати* від нім. *spielen*, *шпрыхати* – *говорити* від нім. *sprechen*, *шрайбувати* – *писати* від нім. *schreiben*, *кікати* – *дивитися* від нім. *kieken*, *люфтувати* – *прівітрювати* від нім. *lüften*;

б) не широко представлені в побуті: *кібіцувати* – *вболівати* від нім. *kiebitzen* – *спостерігати за грою (у карти, шахи тощо)*, *втручатися у гру*, *підказувати*, *штайфувати* – *крохмалити* від нім. *steifen* з одним зі значень – *крохмалити*, *шпарувати* – *економити*, *збирати кошти* від нім. *sparen*.

2. Позначення спеціальних понять різних галузей:

а) техніки, наприклад: *пура* в одному зі значень – *труба* від нім. *Rohr* – *труба*, *варстат* – *майстерня* від нім. *Werkstatt* – *майстерня*, *цех*, *гайцер* – *помічник машиніста* від нім. *Heizer* – в одному зі значень *паровичник*; *кочегар*, також звідси походить і лексема *гайцовня* – *паротяг*, *майстерштик* – *зразок* від нім. *Meisterstück* – *еталонна деталь*; *шаблон*; *копір*; *васервага* – *рівень /техн./*, *ватерпас* від нім. *Wasserwaage* – *ватерпас*, *рівень*, проте слід зазначити, що в останньому прикладі німецька мова виступила посередником запозичення з англійської і є частковою калькою, і, як бачимо, у загальноновживаній українській мові використовується саме транскодований еквівалент з англійської. На нашу думку, найприйнятнішим варіантом для загальноновживаної мови, і тим паче для відповідної термінології, слід вважати саме запозичення з англійської мови, яке є уніфікованим варіантом.

б) економічні відносини, наприклад: *рата* – *частина належної платні* від нім. *Rate* з одним зі значень – *частина*, *внесок* (при платежі на виплату), *ганделес* – *торговець* від нім. *Handel* – *торгівля*, *оферта* – *пропозиція* від нім. *Offerte* – *оферта*, *пропозиція*, тут, до речі, німецька мова також виступила посередником запозичення з латини, від дієслова *offero* – *представляти*, *пропонувати*.

в) медицина, наприклад: *ординація* – *кабінет лікаря* від нім. *Ordination* в австрійському варіанті з одним із значень – *амбулаторія*; *кабінет лікаря*.

г) військова справа, наприклад: *рікцуг* – *відступ*, *відхід* від нім. *Rückzug* з тим самим значенням, *вах* – *варта* від нім. *Wache* з тим самим значенням, *айнбрух* – *вламання* від нім. *Einbruch* з одним з аналогічних значень у загальній семантиці слова, *алярм* – *тривога* від нім. *Alarm* з таким самим значенням.

д) спорт та ігри, наприклад: *шпурт* – *швидкий біг* від нім. *Spurt* – *спурт*, *ривок*, *штайгувати* – *швидко йти*, що походить від німецького дієслова *steigen* зі звуженням загального значення – *підніматися*; *набирати висоту* до семи “інтенсивно рухатися”.

3. Позначення побутових приладів, пристроїв, посуду тощо, наприклад: *братрура* – *духовка* від нім. *Bratrohr* з тим самим значенням, *блят* – *кухонна плита* від нім. *Blatt* зі звуженням значенням від загальної семи “лист, пластина”; *зайдель* – *склянка* від нім. *Seidel* – (*пивна*) *кружка* (сосуд та міра).

4. Найменування кулінарних виробів та продуктів харчування, наприклад: *кваргель* – *сільський твердий солений сир*, що походить від нім. *Quark* – *сир*, *байгель* – *булка (чотиридільна)* від нім. *Beugel* – *рогалик* (з начинкою) (булочка), де прослідковується також загальна сема від дієслова *beugen* – *гнути* (у сторони), *прецель* – *бублик* від нім. *Brezel* – *крендель*, *васериця* – *вода* від нім. *Wasser* з тим самим значенням.

5. Позначення одягу, взуття, аксесуарів, засобів з догляду за ними, наприклад: *анцуг* – *одяг* від нім. *Anzug* з тим самим значенням, *гальсбіндель* – *краватка* від нім. *Halsbinde* з тим самим значенням, *мантель* – *плащ*, *пальто*

від нім. *Mantel* з тотожним значенням, *конфекція* – *готовий одяг* від нім. *Konfektion* лише з одним із значень – *готовий одяг, на бланк* – без плащу від віденського варіанту німецької мови *blank* – *роздягнутий* (без пальто і капелюха) зі звуженням значення; *швімки* – *плавки* від нім. *schwimmen* *плавати, плисти* зі звуженням значення на позначення лише одягу для купання; *куфер* – *скриня* від нім. *Koffer* з одним із значень з загальної семантики слова – *чемодан; скриня; кофр; цвікер* – *окуляри* від південно-нім. та середньо-нім. *Zwicker* з одним із значень *пенсне; шлейфи* – *ковзани* від нім. *schleifen* з одним із значень – *ковзати*.

6. Найменування людини, її якісних та зовнішніх характеристик, частин тіла, почуттів, емоцій тощо, наприклад: *камрат* – *товариш* від нім. *Kamerad* – *товариш, колега, фіси* – *ноги* від нім. *Füße* з тотожним значенням, *фризура* – *зачіска* від нім. *Frisur* з таким самим значенням та спільнокореневе *фризієр* – *перукар* від нім. *Friseur* з тотожним значенням, *льокатори* – мешканці, що є похідним від нім. *Lokal* зі значенням – *приміщення, штімуге* – *добрий настрій* від нім. *Stimmung* з тотожним значенням, *фрайда* – *радість* від нім. *Freude* з тим самим значенням.

7. Позначення, що пов'язані з навчанням, наприклад: *ферії* – *канікули* від нім. *Ferien* з тотожним значенням, *радирка* – *гумка для стирання* від німецького дієслова *radieren* зі значенням – *вмитирати (написане) гумкою; підчищати*, пор. нім. *Radiergummi* – *гумка (для втирання), ластик; цваєр* – *двійка* від нім. *Zweier* з тотожним значенням; *фелєр* – *помилка* від нім. *Fehler* з тим самим значенням, *академус, академік* – *студент академії, університету* від нім. *Akademiker* із застарілим значенням – *студент вищого навчального закладу; шкраб* – *учень молодшого класу* від нім. *Skribent* – *писака*, де актуалізується одна із головних сем у значенні – одна з основних дій школярів початкової школи – *писати*, пор. нім. *schreiben* та лат. *scribo* – *писати*.

8. Найменування різноманітних розважань, закладів розважання тощо, наприклад: *фєстин* – *святкова забава* від нім. *Fest* – *свято; святкування, торжество; бенкет, файрант* – *кінець робочого дня* від нім. *Feierabend* з тотожним значенням, *урльоп* – *відпустка* від нім. *Urlaub* з таким самим значенням, *трингельд* – *чайові* від нім. *Trinkgeld* з тим самим значенням, *вандєр* – *мандрівка* від нім. *Wandern* з тим самим значенням; слово, що увійшло вже в загальноновживану українську мову, *кнайпа* – *ресторанчик, забігайлівка* від нім. *Kneipe* – *пивна, кабак; віц* – *жарт* від нім. *Witz* з тотожним значенням.

Запропонована класифікація свідчить про те, що корпус німецьких запозичень у складі львівської гвари охоплює майже усі сфери людського життя, що свідчить про тісні контакти між носіями досліджуваних мов.

Особливу увагу привертає процес адаптації німецьких запозичень до норм та узусу української мови, що може сприяти систематизації процесу пристосування і інших запозичень. За рівнем адаптації до української мови було виявлено наступні групи досліджуваних запозичень:

1. Неадаптовані німецькі запозичення, що відтворюються способом транскодування – транслітерацією або транскрибуванням (останнє найчастіше, що зумовлено скоріш за все тим, що найчастіше такі запозичення потрапляли не через письмову комунікацію, а при усному спілкуванні), наприклад: *бальон* – *гумовий м'яч, повітряна кулька (дитяча)* від нім. *Ballon* з одним тотожним значенням із загальної семантики слова, *глянци* – *блиск* від нім. *Glanz* з тим самим значенням, *дурх* – *наскрізь* від нім. *durch* з аналогічним значенням, *зіхєр* – *точно, обов'язково* від нім. *sicher* з тим самим значенням, *рєхт* – *мати рацію* від нім. *recht* у значенні *вірний, правий, правильний*, пор. у німецькій мові зворот *Recht haben* – *мати рацію*.

2. Адаптовані німецькі запозичення:

2.1. Які були пристосовані до фонетичних особливостей української мови, серед яких можна виокремити такі види пристосування:

а) фонетичні зміни, що виражаються заміною голосних:

- німецької *o* на українську *y*, наприклад, *фурт* – *надалі* від нім. *fort*; *пура* – 1. труба, 2. духовка від нім. від нім. *Rohr*;

- німецької *ü* українськими *i* або *u*, наприклад, *рікцуг* – *відступ*, *відхід* від нім. *Rückzug*, *майстерштук* – *зразок* від нім. *Meisterstück*;

- заміною німецького дифтонгу *au* українським буквосполученням *ьо*, наприклад, *урльоп* – *відпустка* від нім. *Urlaub* (зміна кінцевого голосного пояснюється правилами вимови та способом перекладу слова – адаптованим транскодуванням);

б) вилученням літер задля милозвучності чи скорочення слова, наприклад, *файрант* – *кінець робочого дня* від нім. *Feierabend*, *трингельд* – *чайові* від нім. *Trinkgeld*;

2.2. Які були адаптовані до морфологічних та граматичних норм української мови, що виражається:

а) адаптацією за допомогою українських іменникових закінчень *-а* /*-я* як засобу адаптації німецьких запозичених іменників з:

- німецьким суфіксом *-e*, що перш за все пояснюється спільністю роду іменників у досліджуваних мовах, який серед іншого виражається зазначеними морфемами, наприклад: *штрека* – *колія* від нім. *Strecke* – *залізничний перегін* (тут, до речі, відбувається і звуження значення, що можна розглядати як процес подвійного пристосування до норм та потреб мови-реципієнта), *колюмна* – *стовп*, *колона* від нім. *Kolumne* – *колона*, *галля* – *великий зал* від нім. *Halle* з тотожним значенням, *фана* – *хоругва*, *прапор* від нім. *Fahne* з аналогічним значенням;

- німецьким суфіксом *-ur*, який в мові-продуценті також виражає жіночий рід, наприклад: *тектура* – *картон*, що походить від німецької термінологічної одиниці галузі поліграфії *Tektur* – *затяжний лист*, *верхній лист*, *фризура* – *зачіска* від нім. *Frisur* з таким самим значенням;

- нульовим закінченням, наприклад: *рура* – 1. труба, 2. духовка від нім. від нім. *Rohr* – *труба*;

- німецьким суфіксом *-tion*, при чому в українському варіанті асимільованого запозичення додається ще український суфікс *-і*, наприклад: *конфекція* – *готовий одяг* від нім. *Konfektion*, *ординація* – *кабінет лікаря* від нім. *Ordination*.

б) заміною німецького суфікса множини *-en* українським закінченням множини *-і,ї* / *-у*, наприклад: *ферії* – *канікули* від нім. *Ferien*, *фіси* – *ноги* від нім. *Füße*.

в) адаптацією німецьких коренів (найчастіше дієслівних) для утворення українських дієслів за допомогою суфікса *-ту* у поєднанні з суфіксами *-ува-*, *-а-* /*-я-*, наприклад: *кібіцувати* – *вболівати* від нім. *kiebitzen*, *люфтуватися* *привірювати* від нім. *lüften*, *шпанувати* – *натягати* від нім. *spannen*, *шпарувати* – *економити*, *збирати кошти* від нім. *sparen*, *кікати* – *дивитися* від нім. *kieken*, *шпребати* – *говорити* від нім. *sprechen*, *шпіляти* – *грати* від нім. *spielen*.

г) адаптацією запозичених коренів та основ за допомогою українських префіксів у поєднанні, звичайно, із суфіксами, наприклад: *повіцувати* – *пожартувати* від нім. *Witz* – *жарт*, *прикляйструвати* – *приліпити* від нім. *kleistern* – *клеїти*, *склеювати*.

2.3. Які зазнали семантичних змін у значенні, що можна розглядати як процес внутрішньої адаптації. На нашу думку, це є найвищий рівень адаптації запозичення до мови-реципієнта. Найчастіше семантичні зміни представлені процесами метафоризації значення запозиченого слова, при чому метафоричне значення зазвичай присутнє лише у мові-реципієнті. Звичайно семантичні зміни поєднуються із зовнішніми трансформаціями, але виявлені також поодинокі випадки суто семантичних змін. Так, наприклад, слово *флямма* – *дівчина* походить від німецького слова *Flamme*, одне зі значень якого у мові-продуценті – *предмет пристрасті [захоплення, кохання]*, яке, в принципі, можна розглядати як сему для перенесення значення у запозиченого слова, бо предметом пристрасті може бути і хлопець. Крім того у цього запозичення спостерігаємо і зовнішнє пристосування за допомогою українського суфікса. Взагалі, значення запозичень, що утворюються метафоризацією у львівській гварі, відрізняються високим рівнем експресивності, пор. *гелайза* – *кухоль* походить від німецького слова – *Geleise*, що має у мові-продуценті декілька значень: 1) (*рельсова*) *колія*;

рельсовий путь, залізничний шлях; 2) путь, шлях, колія. Через спільну рису “засіб руху” у мові-реципієнті отримується нове, досить експресивне значення.

Внутрішню та зовнішню адаптацію спостерігаємо і в запозиченні *швіцувати- важко працювати*, що походить від німецького дієслова **schwitzen** в одному зі значень – *пітніти*. Проте тут відбувається скоріше звуження базового значення мови-продуцента “пітніти” до більш вузького значення, отриманого вже у мові-реципієнті, “важко працювати”, тут відбувається саме звуження значення, оскільки пітніти можна і через жарку погоду, а не лише через важку працю.

Протилежним семантичним процесом – розширенням значення – представлено запозичення *кікс* зі значенням – *помилка*, оскільки походить від німецького слова – *Kicks*, що вживається у грі у більярд, а тому має звужене початкове значення – *промах* або *кікс* у більярді.

Внутрішньою адаптацією можна вважати і процеси метонімії, тобто перенесення значення за суміжністю, зокрема в запозиченні *шмельц – непотріб*, яке походить від нім. *Schmelz* – 1) *емаль; глазур* 2) (зубна) *емаль* 3) *блиск; переливи* в семантичній структурі відбувається перенесення значення з частини на ціле – “непотребом” є не лише емаль чи глазур, що покриває предмет, а і сам предмет. Метонімічними зв'язками характеризується і перенесення значення німецького запозичення *шварц*, що отримує у львівській гварі значення – *паста для взуття*. Метонімія представлена тут зокрема суміжністю “колір – предмет, що має такий колір”, пор. нім. *Schwarz* 1) *чорний колір*, 2) *сажа*.

Дуже цікавим прикладом семантичної адаптації є слово *цвібак – бісквіт*, яке походить від нім. *Zwieback* – *сухар*. Цікавим воно є тим, що переносне значення у львівській гварі будується на протилежному значенні, бо відомо, що бісквіт є надзвичайно м'якою випічкою.

Лексема *капциліндер – капелюх* складається з двох основ, що обидві походять з німецької мови від *Карре* 1) *ковпак (блазнівський)*, 2) *шапка (округлої форми); берет; ярмулка; шапочка* та *Zylinder* у різних значеннях – *циліндр*, але поєднуються в одне слово лише у львівській гварі, що може свідчити про підсилення значення у мові-реципієнті через поєднання гіпонімів – слів, що відносяться до одного класу. Схожу семантичну гру можна спостерігати в запозиченні *специфіндер – спритник*. Слово утворюється від двох німецьких слів: кореня *spez* від слова *spezial* – *спеціальний, особливий* та основи *Finder* – *той, хто щось знайшов*. Таким чином, за допомогою запозичених основ з їх загальними семами утворюється слово з переносним, експресивним значенням – *людина, яка знаходить вихід з певного положення на свою користь*.

Таким чином, німецькі запозичення, представлені багатьма сферами людської діяльності, є досить поширеним явищем у діалекті або міській говірці української мови – львівській гварі, яку останнім часом використовують як джерело заміни деяких русизмів або інших запозичень. Звичайно, ті німецькі запозичення, що адаптувалися за зовнішньою структурою, а тим паче і за внутрішньою формою, можна розглядати як варіації до вже існуючих слів, але не треба забувати, що все ж таки маємо справу з запозиченнями, як і у випадку зі словами, що замінюються. Німецькі запозичення, що отримали експресивно забарвлене значення у львівській гварі, доцільно втім використовувати як стилістичні синоніми до вже існуючих слів.

Перспективним вбачається виявлення специфіки та способів німецькомовного перекладу таких запозичень у складі львівської гварі, яка використовується як стилістичний засіб, наприклад, в українській художній літературі.

Література

1. Короткий словник львівської гварі. [Електронний ресурс] / Укладач: Люба Козак. // Незалежний культурологічний часопис “І” . – № 34 – 2004. – Режим доступу до джерела:

<http://www.ji.lviv.ua/n36-1texts/gwara.htm>

2. Лещук Т. Й. Типологія термінологічних підсистем. Іншомовні запозичення, фразеологія, семантичне термінотворення, лексикографія. / Т. Й. Лещук– Львів: Вид. центр Львів. держ. ун-ту ім. Ів.Франка, 1999. – С. 9.

3. Львівська гвара [Електронний ресурс] // Вікіпедія – вільна енциклопедія. – Режим доступу до джерела:
<http://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9B%D1%8C%D0%B2%D1%96%D0%B2%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0%D2%91%D0%B2%D0%B0%D1%80%D0%B0>
4. Общее языкознание: Формы существования, функции, история языка. [Под ред. Б. А. Серебряникова]. – М.: Наука, 1970. – С. 285.
5. Якушев В. Львів – місто легенд. // Львівська газета, № 184 (254), 15 жовтня 2007 року.